

Het zomert intussen nog wat voort op de financiële markten. Op aandelen- en obligatiebeurzen hou je best altijd wel een paraplu achter de hand, maar momenteel lijkt dit wat overbodig. De positieve stemming is immers grotendeels terecht.

In de VS lijkt enerzijds het terugschroeven van de monetaire expansie geen topprioriteit meer, nadat de trage groei van de werkgelegenheidscijfers en lage inflatie een goed politiek excuus vormen om de lange termijnrentevoeten niet te snel te laten toenemen. De sterke economische prestatie in de industriële en dienstensector voedt anderzijds de hoop op versnelde groei van de bedrijfsresultaten. De combinatie van hogere (verwachte) winsten en rentetarieven die zich nog een tijdje in lagere regionen ophoudt, vormt de ideale voedingsbodem voor stijgende aandelenkoersen en zorgt ook voor wat (welgekomen) rust op de obligatiemarkten.

Nu Larry Summers, de vroegere adviseur van Clinton, zich niet langer kandidaat stelt om voorzitter te worden van de Amerikaanse Centrale Bank, lijkt het alleszins duidelijk dat er geen politieke ruimte is voor een visie waarbij het risico zou worden genomen om de economische groei af te remmen om de toekomstige inflatie geen kans te geven om zich te ontwikkelen. Professor Larry staat immers bekend als een "hardliner" en dat past momenteel niet in het plaatje.

De Europese economieën evolueren eerder gunstig en leveren een opeenvolgende reeks van conjunctuercijfers die telkens opnieuw positief verrassen. Dit laatste moet niet overdreven worden, natuurlijk, want de groei prognoses blijven eerder bescheiden maar zijn toch voldoende om de Europese beurzen terug onder de aandacht te brengen. Grotendeels terecht, maar we moeten toch opletten met een te euforische interpretatie. De verwachte bedrijfsresultaten voor 2014 verbeteren immers enkel in Duitsland en Scandinavië. De andere beurzen lopen vooruit op een dergelijke evolutie en dat vergt nog enige bevestiging in de komende maanden maar lijkt niet onmogelijk. Ons accent in Europa blijft echter nadrukkelijk op onze Oosterburen gericht.

De beurzen in Zuid-Oost Azië zijn intussen wat op zoek naar hun tweede adem. De verrassend goede cijfers uit China hebben zeker hun uitwerking niet gemist maar de regio blijft kampen met een algemene groeivertraging die intussen ook zijn weg heeft gevonden in de ontwikkeling van de bedrijfsresultaten. Deze evolutie hiervan moet eerst een duidelijk teken van een positieve ommekeer laten optekenen vooraleer we opnieuw een zwaar overgewicht aan deze regio zouden toekennen. De bewuste keuze om, ondanks het recente geweld op de rentemarkten, toch een positie in emerging bonds aan te houden begint intussen zijn vruchten af te werpen. Alle andere posities in lange termijnobligaties werden geleidelijk tot een absoluut minimum teruggebracht.